

הכפר השקט

החניכים בכפר סילבר בדרום רגילים ל'צבע אדום' וזוכרים את הגראד שהתפוצץ בכפר בשנת 2008 ■ בשבוע שעבר הם לא לקחו סיכונים והעתיקו את מושבם עד יעבור זעם לכפרי הנוער בשרון

בני הנוער מהדרום בכפר הירוק השבוע. "הכריחו אותנו להתפנות" ■ צילום: יוגב עמרני

עשרות בני נוער מחבר העמים שעלו לארץ ללא הוריהם בפרויקט נעל"ה, ומתחנכים בכפר סילבר הסמוך לאשקלון, מצאו עצמם חסרי אונים בשבוע שעבר נוכח שריקות הטילים והרי הפיצוצים. במינהל לחינוך התיישבותי החליטו לא לקחת סיכונים ופינו אותם לכפר הירוק ברמת השרון ולפנימיית מוסינון בהוד השרון. עם נפילת הגראד הראשון, ביום המישי שעבר, הגיעו כ-24 תלמידי נעל"ה וכשמור נה אנשי צוות הלומדים בכפר סילבר לכפר הירוק. התלמידים בכפר הירוק התבקשו לפנות מקום בהרדיהם לאורחים מהדרום וגם בכיתות הלימוד נאלצו התלמידים להצטופף כדי לאפשר לחניכים מהדרום להשתלב במסגרת הלימודית. השבוע, מספר ימים לאחר שהגיעו לכפר הירוק, הם מספרים על התאקלמות מלאה, משתתפים בכל פעילויות הכפר כולל בפעילויות בשישי בערב ובקבלת שבת. "הכפר שלנו בדרום נמצא בסמוך לעמ"דה של כיפת ברזל ובדרך כלל חשנו מוגנים", סיפר אחד הנערים מכפר סילבר, "אבל פיקוד העורף הכריח אותנו להתפנות. הגענו לשרון ומקבלים אותנו פה באהבה גדולה. אנחנו מרגישים הכי בטוחים בעולם, אבל קיבלנו הנהיגה מפיקוד העורף ובאנו לכפר הירוק וקיבלו אותנו באהבה גדולה".

בכפר סילבר רגילים למטחי הרקטות וזו כרים איך בשנת 2008 התפוצצה בשטח הכפר רקטה ובנס לא היו נפגעים. הפעם החליטו לא לקחת סיכונים.

איראנה ביאבסקי, מדריכת התלמידים מכפר סילבר, שהגיעה עימם לשרון, מספרת

בהתרגשות: "ההרגשה מעולה. קיבלו אותנו מאוד יפה, דואגים לנו לפעילויות רבות שיפייגו את המתח. כולם באים לבקר אותנו ושואלים שאלות, ובעיקר מחבקים מכל הלב".

עורך קדם, מנהל הפנימייה בכפר הירוק אמר כי זהו המאמץ הקטן שלהם למען הלחימה. "חניכי הכפר הירוק, פינו לאורחים חדרים בשמחה ומאז הם אצלנו. כולנו מצטופפים בשמחה".

כ-50 תלמידים נוספים מכפר סילבר פונו לפנימיית מוסינון בהוד השרון, כאשר הצפי שם הוא לקבל עוד 50 תלמידים מאגודות שחייה באשקלון ומהמועצות האזוריות אשר כול ושער הנגב. בין אלו שקיבלו אותם היה גם אמיר מנגיסטו, שמיניסט שמתגורר בק

ריית מלאכי ומתחנך בפנימייה בהוד השרון. מיד עם פרוץ הלחימה הוזמנו הוריו לכפר, אך העדיפו להישאר בדרום. "אני יודע איך זה להרגיש באמצע מלחמה", אומר מנגיסטו, "זה נחמד שבאו להתארח אצלנו וקצת לברוח מהבלגן בדרום, להתנתק ולהרגיש שקט. קשה ללמוד בלחץ של טילים. היום למשל, הכרתי מכפר סילבר תלמיד בן גילי ואני מרגיש שאנחנו מכירים שנים, הם אחלה חברים".

מנהל פנימיית מוסינון, ישראל חילו, הוסיף כי הילדים התקבלו בשלטים ושירה: "הילדים הגיעו לכאן לאחר לילות בלי שינה וחרדות רבות", סיפר חילו, "אנחנו מנסים באהבה רבה להוריד מהם קצת לחץ ולתת להם תחושה של חום ורגיעה".